

عنوان مقاله:

دورکاری در سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران و نقش فناوری اطلاعات در آن

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت، کسب و کار و حسابداری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

امیر حسین اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت IT گرایش مدیریت کسب و کار الکترونیکی دانشگاه آزاد اسلامی

الهام خسروی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت IT گرایش مدیریت دانش دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

قابلیت های فناوری اطلاعات و ارتباطات، موجب گسترش به کارگیری آن در حوزه های مختلفی بویژه دورکاری شده است. هدف مطالعه حاضر، بررسی نقش پیش نیازها و نگرش های فردی و سازمانی در ایجاد تمایل کارکنان به دورکاری در سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران می باشد. به علاوه، نقش آفرینی فناوری اطلاعات در این زمینه مد نظر قرار می گیرد. جامعه آماری پژوهش کلیه کارکنان سازمان صدا و سیما جمهوری ایران در تهران می باشد. با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، 160 نفر از این کارکنان انتخاب گردید. این پژوهش از نظر شیوه پژوهش، توصیفی کاربردی و از نظر شیوه گردآوری داده ها از نوع کمی است. به منظور تحلیل داده های حاصل از پرسشنامه، از آمار توصیفی (درصد و فراوانی) و نیز از آزمون های کولموگروف اسمیرنوف و آزمون میانگین یک جامعه (تی تک نمونه ای) بهره گرفته شد. نتایج نشان داد که نگرش های فردی و سازمانی در ایجاد تمایل به دورکاری در سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران موثر بوده اند. به علاوه، پیش نیازهای فردی و سازمانی نیز در شکل گیری گرایش به دورکاری کارکنان اثرگذار بود. بر اساس یافته های پژوهش، پیشنهاداتی به مدیران سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران ارائه می گردد. با افزایش تعداد خودروها و جمعیت، مشکل ترافیک چند برابر شده که هم باعث هدر رفتن وقت و سرمایه و هم ایجاد خستگی شده و هم مشکل الودگی شهرها را چند برابر مینماید. دورکاری به عنوان یک راه حل برای حل مشکلات کاری و موارد فوق مطرح گردیده است.

کلمات کلیدی:

دورکاری، فناوری اطلاعات، سازمان صدا و سیما، پیش نیازهای فردی و سازمانی، نگرش شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/715076>

